

hjælpe med til, det er der ikke noget i veien for. Men jeg maa sige, at det er en urimelig Tale, fordi jeg paaviser dette. Jeg vil være med til at lempe Lovforslaget saaledes, at alle Statsborgere kunne faae nogenlunde ligelig Del i de Skattelettelser, her er Tale om, men jeg vil sandelig ikke være med til at gennemføre Skattelettelser for enkelte Skatteborgeres Bedkommende.

Paulsen: Jeg tilstaar, at det er virkelig første Gang her i Salen, at jeg har forlangt Ordet med en vis Uengstelig, en Uengstelig-hed for de Udtalelser, jeg agter at komme med; men paa den anden Side er det klart, at jeg staar som Lægmand ligeoverfor dette Lovforslag, som Lægmand ligeoverfor dem, der gennem mange Aar have anvendt deres Kræfter paa et ligefrem Studium af Toldforholdenes bedste Indretning. Jeg har imidlertid beklaget mig paa efter min Gvne at se paa Lovforslaget, fraset al Politisk og fraset forskjellige mere private Interesser. Jeg har søgt at naae en Overbevisning, som jeg skal tillade mig kortelig at fremlægge, da jeg aabent erkjender, at jeg ved at lade Diet hvile paa de Principer, som man kunde være tilbøielig til at følge, dog har havt Betænk- lighed baade ved det Eine og ved det Andet. Ser jeg hen til Frihandelsystemet, tiltaler det mig ved det første Syn overordentlig meget, ikke alene fordi Frihandelsystemet i sig selv er det naturlige og letteste, men fordi ogsaa dette System vilde være hen til, at man holdt et Lands Industri indenfor dets naturlige Produktionsomraade, og endelig fordi det er min Tro, at et Frihandelsystem virker hen imod det Maal, at Forskningernes Antal bliver ringere. Jeg tror nemlig, at man gennem Soldatjerne har anvist en Vej, som paa forskjellig Maade bliver benyttet til at forfalste de forskjellige Varer, for at den vedkommende Forretning kan give det nødvendige Udbytte. Men paa den anden Side indeholder ogsaa Frihandelsprincippet ligeoverfor vort Land her endel Fare og endel Ulemper; thi under Tølelsen af, at Staten gennem Tolden skaffer sig tilstrækkelige Midler til sin Administration, altsaa tilstrækkelige Indtægter, maa det jo indrømmes, at der samtidig med Frihandels- systemet, hvilket jo tydelig lægger sig for Dagen ved Toldlovgivningen i England, maa skaffes de Bestatningsobjekter tilveie, som frembringe de nødvendige Penge, og man har da i England, som tidligere nævnt af min ærede Kollega fra Kjøbenhavns Amts 1ste Valgtreds (Schou), kastet Bestatningen over paa enkelte Forbrugsgjenstande, og det maatte som Følge deraf netop blive de For-

brugsgjenstande, af hvilke man har forment og med Rette at kunne faae en betydelig Indtægt. Hvis man vilde anvende det Princip her i Danmark, vilde man komme i Strid med det almindelig udtalte Ønske af en større Del af Befolkningen, at den netop ønsker de saakaldte Forbrugsgjenstande eller, for at bruge et engere Udtryk, Livsfornødenhederne lettet for Told saa meget som muligt. Vilde man gaa den Vej derimod at sige, det behøves ikke, vi kunne maasse finde en anden Bestatningsmaade, saa vil jeg indrømme, at der er en Bestatningsmaade tilbage, nemlig den direkte Bestatningsmaade, men med Hensyn til den direkte Beslutningsmaade skal jeg, uden at komme dybere ind paa det her nu, dog for min Part udtale, at jeg i den direkte Bestatning ser saa mange Ulemper og maasse saa mange Farer, at jeg ialtsald ikke vil være tilbøielig til paa dette Omraade at følge dette Princip. Vender jeg mig derimod til den anden Vej og siger, saa have vi Beskyttelses- systemet tilbage, da tiltaler dette System mig heller ikke ret. I Beskyttelsen ligger der, som ogsaa udtalt her endnu idag, dog en uomstødelig Rigtighed for, at enkelte Indi- vider betale Noget til den Fabrikvirksomhed, som andre Individer udøve, og desuden har Beskyttelsen ogsaa en saa indsnævrende Virkning paa mange Omraader, at jeg heller ikke tror at kunne følge den. Jeg skal imid- lertid standse her og inarere sige, at naar man nu kommer til det Resultat, at man har Betænklighed ved at vælge mellem begge Principer, saa bliver man enten nødtvungen eller frivillig paa en vis Maade tvungen ind paa den Vej, Ministeriet eller Finantsmini- steren har anvist gennem det fremsatte Lov- forslag, nemlig til at søge at gaa i den Ret- ning, at man vil opretholde de i Bemærk- ningerne saa ofte nævnte tre Formaal: at rette de Feiltagelser, som ved den nu bestaa- ende Toldlovgivning har fundet Sted enten ligestrax eller som en Følge af den senere Udvikling, at søge at lette Industrien ved Toldnedsættelser paa de for Industrien nød- vendige Artikler, og endelig ogsaa at lette Tolden paa Nødvendighedsartikler. Men naar jeg siger, at jeg bliver tvungen ind paa denne Vej, er det heller ikke med over- dreven Uvillie, thi Ingen maa overse, at det er en Nødvendighed for et lille Land som Danmark at tage tilbørligt Hensyn til de Principer, der ere gjældende i de nærmeste Nabolande. Det vilde derfor efter min For- modning vistnok være overordentlig urigtigt, om man her vilde pludselig forandre vor Toldlovgivning i en Retning, der gjorde, at man valgte andre Principer, end vore Aller- nærmeste nu have. Det Resultat er jeg saa-